

Afirmació cabdal del Dr. Voronoff

Voronoff tenia ja de molts anys l'ambició de la regeneració de la raça humana. Començà la seva recerca ambiciosa amb un pla pel rejuventiment dels cossos envellits per l'acceleració de les «màquines humanes» ja cansades; i després de tota una vida d'estudis infadigables i d'experiments exhaustius diu que ha reeixit en son propòsit i pot presentar *demonstrada* la seva visió del futur en la següent proposició: «Abans de la fi del segle XX la raça humana esdevindrà un món de superhomes i superdones, és a dir, els homes i les dones passaran un bon xic dels 100 anys; seran emperò, no obstant l'edat, forts i virils, actius i lleugers de cos i d'esperit, amb l'organisme i les facultats tant joves i aguts com els de la gent als quals ens referim dient que es troben *al ple de la vida*».

Fonament racional d'aquesta afirmació

Començà d'assajar les seves concepcions teòriques primerament amb moltons i després amb altres animals, i el resultat fou molt satisfactori i encoratjador. Consistien els experiments en «transferir una glàndula vital d'un animal, jove i vivaç a l'organisme vell i exhaurit d'un animal de la mateixa espècie que es trobava en els darrers períodes de la decadència senil». Davant de tant falaguers resultats, començà a reflexionar seriosament. Si l'empeltament glandular reeixia en els animals ¿per què no podia reeixir igualment si hom l'aplicava als éssers humans?

DE LA BÈSTIA A L'HOME I AL SUPERHOME

**Superació de la raça humana
mitjançant els còpuls del Dr. Voronoff?**

per

TEÓFIL SANCE

SANT CELONI

FULLETONS DE «MONTSENY»

ANY 1928